

El carrer de Fuerteventura 190

El carrer de Fuerteventura és una entelèquia, ja que pràcticament tot és per obrir encara. Segons un Pla Parcial de 1964, és previst que vagi paral·lel al canal d'en Cases, resseguint les seves sinuositats, des que comença davant de l'antic Hospital de Sant Llätzer fins que torna a reunir-se amb el Ter, darrera les escales del Pont Major. Però actualment només és urbanitzat entre els carrers de Tenerife i les Medes, que correspon a la part posterior del cementiri i la presó. Cap plaça no identifica aquest tros de carrer pel nom d'una illa de l'arxipèlag de les Canàries que li fou posat el 26 de març de 1969, al mateix temps que tots els altres setze amb nom d'illa que hi ha en aquell sector va estar integrat al municipi de Sant Daniel fins a 1962.

A més del tros esmentat, que compta amb pavimentació i voreres, hi ha un altre tros obert, entre Còrsega i Sardanya, al darrera dels pisos verds de la «Zona residencial Pont Major», però aquest tros no és pavimentat i es troba en molt mal estat. Finalment, també correspon més o menys al que ha de ser en el futur el carrer de Fuerteventura l'actual accés al camp d'esports del Pont Major, des de la plaça de l'Om, per darrera les escoles. És una pista de terra en molt males condicions que baixa cap al riu, on actualment s'estan realitzant les obres del col·lector que ha de portar les aigües residuals de Girona cap a la depuradora de Campdorà.

La resta del recorregut pel que ha de ser algun dia el carrer només es pot fer a peu, pels corriols que travessen les deveses del Ter. Constitueix un passeig encisador, encara que actualment les obres del col·lector de Girona l'hagin malmès i desfigurat. La visió que des d'ell es té dels darreres de la fàbrica Torres Hostench són impressionants i la seva monstruositat industrial contrasta amb la pau bucòlica de les arbrades situades a l'altra banda del riu.

LA PRESÓ, EL CEMENTIRI, EL CAMP DE FUTBOL

La presó, els darreres de la qual donen al tros urbanitzat del

carrer, va ser construïda a començaments dels anys seixanta en terrenys comprats el 1957 per l'Ajuntament i la Diputació i cedits al ministeri de Justícia. El cementiri, la tanca del qual dóna també al tros urbanitzat del carrer, va començar-se a construir a finals del segle passat i es va acabar el 1919 en les seves dimensions actuals. És l'únic cementiri parroquial que resta a Girona, ja que els altres són tots

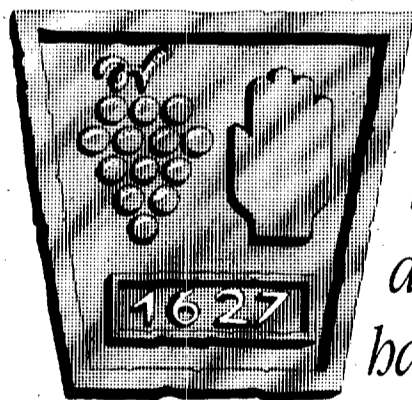
municipals. El camp de futbol, al qual s'accedeix pel que, quan s'urbanitzi, serà el començament del carrer, té el seu origen l'any 1947, i l'any 1982 ha estat sotmès a reformes i millores importants, sobretot pel que fa als vestuaris.

J. Fabre

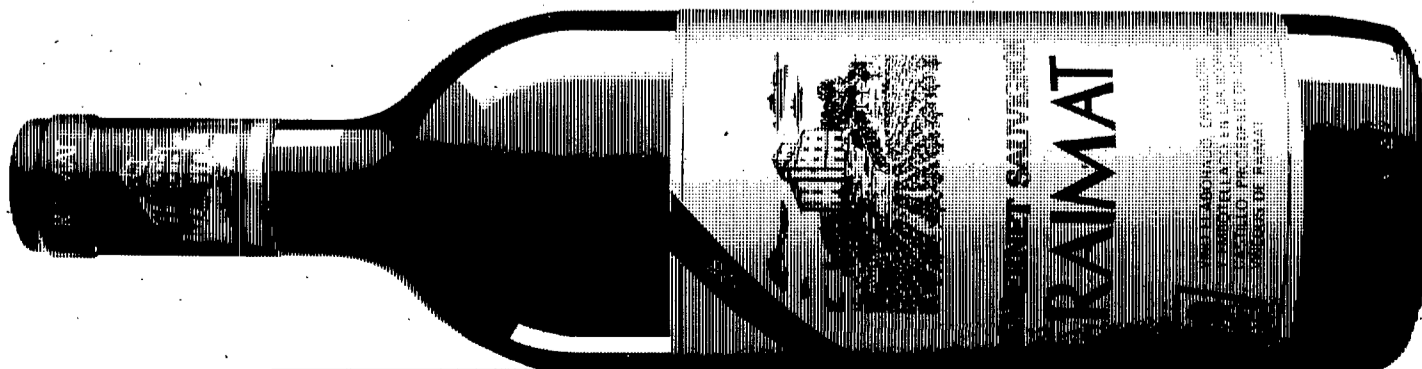
HI HA QUI PER NADAL ESPERA REBRE UN VI COM AQUEST

Ho comprenem molt bé. És que han descobert l'aroma i el «bouquet» de RAIMAT. Saben tot el que amaga cada botella, un llarg procés d'amor al vi fins a produir aquesta reserva excepcional. I per

això esperen que algun amic, bon catador també, tingui l'agradable detall de regalar-los aquest vi... simplement perquè ja ha arribat Nadal.

RAIMAT

VINOS CRIADOS Y EMBOTELLADOS EN LAS BODEGAS DEL CASTILLO

ELS PASTORERS DE GIRONA destapen l'olla infernal!

TEATRE MUNICIPAL
Dies 25, 26 i 30 de desembre i 1 i 6 de gener, a les 6 de la tarda.
Venda d'entrades al Teatre, de 12 a 2 i de 7 a 9.
Encàrrecs de 12 a 2 al tel. 20 11 33.
Informació al tel. 20 11 17